

Rekomendacje Klubu Przyrodników Koło Poznańskie (KPKP) do Poznańskiego Panelu Obywatelskiego ws. spalania węgla (*kursywą jest zamieszczone doprecyzowanie /wyjaśnienie*)

I. Jak dowodzą badania naukowe za negatywne zmiany klimatyczne odpowiadają nasze emisje, w tym głównie dwutlenku węgla. W praktyce dnia codziennego w mieście Poznaniu można ograniczyć emisje dwutlenku węgla poprzez szereg działań.

1. Przeszkolenie pracowników MPK z ekodrivingu, z naciskiem na uświadomienie im wpływu sposobu jazdy na emisje, oraz zmiana rozkładów jazdy by nie zmuszały kierowców do nadmiernej prędkości.

Wprowadzenie obowiązkowego kursu z ekodrivingu dla kierowców podchodzących do egzaminu na prawo jazdy.

W dotychczasowej praktyce miejskie tramwaje, np. na trasie pestki jadą szybko między przystankami, po czym nieraz gwałtownie nawet hamują przed następnym przystankiem. Podobnie dzieje się na nocnych liniach autobusowych. Powoduje to nie tylko dyskomfort pasażerów, ale przede wszystkim niepotrzebne spalanie paliwa i związane z tym emisje dwutlenku węgla i zanieczyszczeń. Kierowcy nie uwzględniają na ogół faktu, że rozpędzony ciężki pojazd po zdjęciu nogi z gazu nadal przejedzie setki metrów prawie nie tracąc prędkości i nie marnując paliwa. By kierowcy nabrali dobrych nawyków dobrych dla klimatu, powinni oni obowiązkowo ukończyć kurs ekodrivingu, czyli dynamicznej jazdy połączonej z przewidywaniem sytuacji na drodze.

2. Należy zorganizować akcję uświadamiającą w mediach oraz zainicjować karanie przez policję i straż miejską mandatami kierowców, którzy niezgodnie z prawem pozostawiają samochód z włączonym silnikiem ponad 1 minutę siedząc w nim lub opuszczając go. Obecnie wielu kierowców w mieście pozostawia auta z włączonym silnikiem – rozmawiając ze znajomymi, wychodząc z auta na przysłowiową chwilę do sklepu lub do mieszkania. Zwłaszcza natomiast zimą wiele osób skrobie szyby aut przy włączonym silniku, mimo iż jest to niedozwolone a także szkodliwe dla silnika. Tymczasem wystarczyłoby zamiast tego zakładanie na noc plandeki na całe auto lub jedynie na największą i najważniejszą z punktu widzenia widoczności - przednią szybę.

3. Wprowadzenie ograniczenia prędkości dla samochodów osobowych, motocykli oraz ciężarowych do 3,5 tony do 120 km/h na autostradzie A2 przechodzącej przez Poznań.

4. Wprowadzenie na skrzyżowaniach informacji o pozostałym czasie zielonego i czerwonego światła. Informacje powinny być bardzo duże, by z dużej odległości około 100-200 m były widoczne.

Taki system działa w wielu miastach Polski i Europy, m.in. w Szczecinie, Wrocławiu, Kaliszu. Pozwala on kierowcom zaplanować czy jeszcze warto zwiększyć nieco prędkość by przejechać zanim się światło zmieni z zielonego na czerwone, czy też warto odjąć gazu by dojechać hamując silnikiem do skrzyżowania.

5. Obniżenie temperatury w miejskiej sieci ciepłowniczej. Woda powinna być bardzo ciepła lub lekko gorąca, ale nie nadmiernie gorąca lub parząca.

Obecnie woda w wielu mieszkaniach w mieście jest nadmiernie gorąca lub parząca. Jest to w tych mieszkaniach niepotrzebne, a być może również ze względów technicznych nieuzasadnione. Jest to z pewnością natomiast niepotrzebny koszt finansowy a zwłaszcza klimatyczny, gdyż

6. Wyłączenie pewnej części oświetlenia na ulicach (np. co drugiej lampy) lub zmniejszenie mocy świecących obecnie lamp w miejscach gdzie lampy stoją za gęsto lub świecą niepotrzebnie nadmiernie jasno.

Rekomendacje zaczerpnięte z panelu obywatelskiego z Warszawy

7. Zamontowanie we wszystkich budynkach użyteczności publicznej automatycznych wyłączników światła.

8. Przyjęcie zasady, że planowane inwestycje w nowe budynki dla samorządu będą powstawały w wyniku procedur, w których wagą kryterium śladu ekologicznego będzie nie niższa niż 15%, przy czym ślad ekologiczny będzie liczony z uwzględnieniem budowy oraz eksploatacji w zdefiniowanym cyklu życia budynku.

9. Zainstalowanie do roku 2030 paneli fotowoltaicznych na dachach wszystkich budynków należących do miejskich urzędów i spółek, w tym parkingów P+R oraz zajezdni miejskich, jeśli istnieje możliwość techniczna, architektoniczna i konserwatorska instalacji takich urządzeń.

10. Promocja i wspieranie właścicieli obiektów wielkopowierzchniowych np. galerii i centrów handlowych, dotyczących lokowania instalacji paneli fotowoltaicznych (PV) na dachach obiektów; a także z innych przedsiębiorców prywatnych, dysponujących dużymi powierzchniami nadającymi się do instalacji PV.

11. Uruchomienie kampanii edukacyjnej zachęcającej do i informującej o metodach oszczędności energii w budynkach publicznych i prywatnych (zamykanie wody w trakcie prysznica, wietrzenie szybkie przy wyłączonych grzejnikach itd.).

12. Zobowiązanie każdej miejskiej instytucji i urzędu, a także szkół i przedszkoli do przedstawienia planu realnej redukcji emisji i sposobu i harmonogramu tego osiągnięcia.